

Låt Guds Ord få vara oförändrat!

Alla bibeltrogna kristna tror jag instämmer i ovanstående rubrik. Finns det någon som vill förändra Guds Ord? Ja, vår fiende vill naturligtvis försöka förändra Guds Ord, så att vi blir osäkra på vad som skall vara med och inte i Bibeln. Det som många kristna inte känner till är att det uppstod förvirring, osäkerhet och debatt angående bibelns grundtext år 1881 när en ny grekisk grundtext gavs ut i England. Genom att den nya grundtexten kom ut blev viktiga bibelverser förändrade som berör Kristi gudom, frälsning genom tro, jungfrufödelsen etc. Dessutom blev flera verser, meningar och ord borttagna från bibelns grundtext. Därefter har det kommit ut nya upplagor där verser som tagits bort i föregående upplaga har fått komma in i grundtexten igen. Sakta smyger sig tvivlet över den observanta läsaren, har Jesus sagt detta, eller har någon lagt till detta? Kommer fler verser att försvinna, ändras eller läggas till? Sedan är det inte långt ifrån att man hör den gamle ormens fråga: "Skulle då Gud hava sagt?"

För den som har Guds Ord som grund känns inte sådana här tvivel och ifrågasättningar rätt. Det är därför tryggt att veta att Herren har lovat i sitt eget ord att han skall bevara det, (Ps. 12:7-8, Matt. 5:18 och 1 Petr. 1:25).

Om vi gör en kort tillbakablick, så förhåller det sig på följande sätt. Ända sedan den kristna epoken inleddes har bibelns handskrifter kopierats för hand. Innan en gammal handskrift gick sönder såg man till att göra en exakt kopia av den. Över 4800 handskrifter, som stämmer väl överens med varandra, vittnar om hur troget de kristna varit i denna uppgift. Dessa handskrifter nådde fram till reformatorerna och kom att ligga till grund för den första tryckta grekiska grundtexten som kom ut i början av 1500-talet. Generation efter generation har sett till att föra dessa dyrbara skrifter vidare till nästa generation och modiga reformatorer valde att trycka och ge ut dem. Några av dessa reformatorer fick betala med sina liv för att de gav ut bibeln, som med rätta kan kallas för martyrernas bibel. Denna bibel kom att ligga till grund för de väckelser som starkt påverkade många länder under de kommande seklerna.

Reformationsbibeln nådde Sverige och vi fick en egen översättning, Gustav Vasas Bibel 1541, som var en översättning av Luthers tyska bibelöversättning. Denna fina reformationsbibel blev svenska folkets bibel i nästan 400 år, eftersom såväl Gustav II Adolfs Bibel 1618 som Karl XII:s Bibel 1703 bara var revideringar, dvs. en lätt modernisering av språket och stavningen. Men 1917 skedde det genomgripande förändringar med vår svenska bibel. Vi fick inte bara en ny bibel med ett modernare språk, utan vi fick en väsentligt stympad bibel, då ett flertal verser, meningar och ord tagits bort. Orsaken var att man använde en ny grekisk grundtext.

Det var professorerna Westcott och Hort som gav oss den nya grundtexten 1881. Det är viktigt att veta att båda förnekade att Kristi död hade någon försonande faktor för

syndare och att Westcott tänkte sluta med sitt arbete med grundtexten om det krävdes att ingen som förnekade Kristi gudom fick vara med i arbetet. Vidare var Hort en enhetssträvare och år 1860 blev han en evolutionist. Dessutom hade han en mycket negativ inställning till den gamla grundtexten från reformationstiden, Textus Receptus, redan år 1851, genom att kalla den "usel" och "avskryvd" i ett brev som han skrev till en av sina vänner. Vi kan alltså konstatera att Hort av någon anledning hade en mycket negativ inställning till den gamla grundtexten redan som ung man på 23 år, trots att han då erkände att han hade läst bara lite i den grekiska grundtexten och var fullständigt oinformerad angående textfrågor. Redan ett år efter att han skrev detta brev hade han avtalat med Westcott att de skulle revidera den grekiska grundtexten. Detta blev inledningen till en livslång fiendskap mot Textus Receptus, som resulterade i att han tillsammans med Westcott efter 28 års arbete kunde avsätta Textus Receptus och odelägga dess inflytande, genom att ersätta den med en ny grundtext.

Efter Westcott och Hort har det under hela 1900-talet kommit ut nya upplagor av den grekiska grundtexten, som i huvudsak bygger vidare på Westcott och Horts framställningar. De förenade bibelsällskapens tredje upplaga 1975 ligger till grund för Bibel 2000 och Nestle/Alands version 26, 1979, ligger till grund för Folkbibeln. Dessa nya svenska bibelöversättningar har gått på den nya grundtexten trots att viktiga verser, meningar och ord har tagits bort.

Om det är den nya grundtexten som är den rätta, då innebär det att reformationsbiblarna såsom King James Version, Luthers Bibel och Karl XII:s Bibel haft fel. Det innebär också att över 4800 grekiska handskrifter är fel på många ställen och att den texten som finns i några få gamla egyptiska handskrifter förmodas vara närmare originalet. Det innebär också att den rätta texten har varit försvunnen under lång tid och att det är herrarna Westcott och Hort samt deras efterlöpare som vi har att tacka att de har kommit närmare den ursprungliga texten efter ca 1400 år! En känd textforskare Robert M. Grant, som försvarar detta sätt att försöka fastställa Guds Ord, säger att målet för nytestamentlig textforskning är att försöka återställa den ursprungliga texten, men medger följande: "Vi har redan förstått att detta mål nästan är omöjligt." Vidare har han sagt rent ut: "Det är allmänt insett att Bibelns originaltext inte kan bli återvunnen."

Den avgörande frågan blir vilka män vi litar på? Skall vi lita på Westcott och Hort och nutida textforskare eller på reformatorerna. Vi skall komma ihåg att ingen är neutral. Det är ett obesträtt faktum att Hort inte var neutral. Vi skall också veta att det finns andra textforskare som inte delar Westcott och Horts framställningar, som undrar varför textforskare bara använder gamla handskrifter och papyrusfragment som stöder den nya grundtexten, men inte andra som bevisar motsatsen. Varför bara vissa gamla kyrkofäder citeras men inte andra som med sina uttalanden stöder den gamla grundtexten. Det handlar alltså om att göra ett urval av handskrifter och citat. Vi kan konstatera att de flesta avskrivare av fruktan för Gud varit mycket noggranna när de kopierade och vi har tusentals handskrifter som stämmer väl överens. Endast ett fåtal som kopierade var slarviga och

dessa handskrifter lades åt sidan och blev inte använda. En mycket trolig teori är att tack vare att de inte användes, så blev de inte heller utslitna och kunde överleva till våra dagar.

Följande fråga blir då viktig att ställa: Vad tror de på som sätter samman den grekiska grundtexten. Vilket mål har man? Reformatorerna gjorde en bedömning men somliga nutida textforskare tillsammans med Westcott och Hort gör en annan bedömning. Vi vet vad reformatorens arbete fick för resultat. Av frukten skall man känna trädet. Vi kan se vilka välsignelser som reformationsbiblarna har fört med sig under de sekler som följde. Vilken frukt har Westcott och Horts grekiska grundtext och de efterföljande upplagorna fört med sig? Jag vill påstå, inte en större tilltro till Guds Ords ofelbarhet och oföränderlighet, utan snarare förvirring och osäkerhet. Jag hör till dem som lutar på att reformatorena gjorde rätt bedömning. Jag tror att Herren har bevarat sitt Ord och att vi har en text som generation efter generation har fört vidare till våra dagar och vi har över 4800 handskrifter som bevisar detta! Vi kan således inte acceptera att verser, meningar och ord får tas bort och att andra verser får en förändrad innebörd.

Nu undrar säkert några läsare om dessa skillnader som finns mellan reformationsbiblarna och dagens moderna biblar, är väsentliga. Har det någon betydelse vilken bibel jag läser? Jag vill då ställa en motfråga: Finns det verser som vi anser är oväsentliga? Jag tror att de flesta kristna instämmer med mig att allt Guds Ord är väsentligt.

Till sist vill jag nämna att förutom de verser som saknas så har vi hela textavsnitt såsom Mark. 16:9-20, där det står om vilka tecken som skall åtfölja dem som tror och Joh. 7:53-8:11 som handlar om äktenskapsbryterskan. Båda dessa är satta inom klammer. Trots att moderna textforskare och översättare anser att dessa två stora textavsnitt inte skall vara med i Bibeln, så har de ändå inte tagit bort dem ur sina bibelutgåvor. Varför har de inte gjort det? Verser, meningar och ord tar man bort, men inte om det blir ett större textavsnitt med flera verser. Det är ett inkonsekvent handlande.

I en närmare jämförelse mellan 1917 års översättning och Karl XII:s Bibel har vi hittat omkring 1000 skillnader i Nya Testamentet och många av dessa skillnader är mycket viktiga. För mer information läs vår publikation *Vilken Bibel?* där det finns en förteckning på alla dessa bibelställen. Från vår webbsida på internet, www.reformationsbibeln.se, kan man läsa alla våra publikationer och utan kostnad skriva ut dem på sin egen skrivare.

Bo Hagstedt
Ordförande

Exempel på borttagna verser eller ord

I denna folder har några bibelverser blivit omnämnda. Här följer ytterligare några exempel på borttagna verser. Ibland kan det vara endast några ord som saknas, vilket förändrar versens betydelse. Den text som är markerad med fet blå text saknas i minoritetstexten men finns med i majoritetstexten. Reformationsbibeln bygger på majoritetstexten, i form av *Textus Receptus, Stefanus utgåva från år 1550*. För en mer heltäckande lista gå till Trinitarian Bible Societys hemsida på Internet: www.trinitarianbiblesociety.org och välj *A Textual Key to the New Testament* bland artiklar. Förteckningen kommer i slutet av artikeln.

Och inled oss inte i frestelse, utan fräls oss ifrån ondo. **Ty riket är ditt och makten och härligheten i evighet. Amen.**

Matt. 6:13

Men detta slag går inte ut, annat än genom bön och fasta.

Matt. 17:21

Ty Människosonen har kommit för att frälsa det som var förlorat.

Matt 18:11

Ve er, ni skriftlärda och fariséer, ni hycklare, ty ni utplundrar änkors hus och håller för syns skull långa böner. Därför skall ni få dess hårdare dom.

Matt 23:14

Vaka därför, ty ni vet varken dagen eller stunden, **när Människosonen kommer.**

Matt. 25:13

där deras mask inte dör, och elden inte släcks.

Mark 9:44 och 9:46

Kära barn, hur svårt är det inte **för dem som förtröstar på sina rikedomar**, att komma in i Guds rike! Mark. 10:24

Men om ni inte förlåter så skall inte heller er Fader som är i himlen, förlåta era överträdelser.

Mark. 11:26

Ty människosonen har inte kommit för att förgöra människosjälar, utan för att frälsa dem. Och de gick till en annan by.

Luk. 9:56

Två skall vara ute på marken. Den ene skall bli upptagen och den andre skall lämnas kvar.

Luk. 17:36

Ty en ängel steg ner i dammen vid en bestämd tid och rörde upp vattnet. Den som nu först steg ner i vattnet, sedan det hade satts i rörelse blev frisk, vilken sjukdom han än hade.

Joh 5:4

Sannerligen, sannerligen säger jag er: Den som tror **på mig** har evigt liv.

Joh. 6:47

...som från evighet har varit fördold i Gud, som har skapat allt **genom Jesus Kristus**,

Ef. 3:9

I honom har vi förlösningen **genom hans blod**, syndernas förlåtelse.

Kol. 1:14

Exempel på skillnader mellan grundtexterna

Här följer några exempel på bibelställen där det finns skillnader mellan majoritetstexten respektive minoritetstexten. Skillnad på endast ett eller några ord, kan förändra hela versens betydelse. Blå text är majoritetstexten och röd text är minoritetstexten. Reformationsbibeln bygger på majoritetstexten, i form av *Textus Receptus, Stefanus utgåva från år 1550*.

Majoritetstexten: *Ge akt på er allmosa så att ni inte ger den inför människorna*, Minoritetstexten: *Tagen eder till vara för att öva eder rättfärdighet inför människorna*,
Matt. 6:1

Majoritetstexten: *som det är skrivet hos profeterna*: (Minoritetstexten: *profeten Jesaja*). Citaten som följer är först från profeten Malaki och sedan profeten Jesaja. I minoritetstexten står det fel, eftersom det är två profeter som citeras.
Mark. 1:2

Majoritetstexten: *och vi tror och förstår att du är Kristus, den levande Gudens Son*. Minoritetstexten: *och vi tror och förstår att du är Guds helige*.
Joh. 6:69

Ty vi skall alla stå inför Kristi domstol. Rom. 14:10
(*Guds* i minoritetstexten). Om det står Kristus i vers 10 så är han Gud i vers 12. Kristi gudom saknas här i minoritetstexten).

Och erkänt stor är gudaktighetens hemlighet: **Gud** (minoritetstexten: *Han*) som blev uppenbarad i köttet, rättfärdigad i Anden,
1 Tim. 3:16
(Att Jesus är Gud saknas här i minoritetstexten)

Och längta så som nyfödda barn efter ordets oförfälskade mjölk, så att ni kan växa upp genom den,
1 Petr. 2:2
(minoritetstexten tillägger i slutet: *till frälsning*). Med formuleringen *till frälsning* i slutet, får man uppfattningen att det går att växa upp till frälsning.

Saliga är de som **håller hans bud**, (minoritetstexten: *tvättar sina kläder rena*) för att de skall få rätt till livets träd och få gå in genom portarna i staden.
Upp. 22:14

Och om någon tar bort något från orden i denna profetias bok, så skall Gud ta bort hans del från livets bok, (minoritetstexten: *träd*) och från den heliga staden och från det som är skrivet i denna bok.
Upp. 22:19

Den bysantinska textformen kan spåras tillbaka ända till 100-talet e. Kr

Från det ansedda bibelsällskapet, Trinitarian Bible Society, som ger ut världens mest lästa översättning King James Version i England, hämtar vi följande viktiga upplysningar från textforskningsområdet. I vårt nyhetsbrev december 2000 publicerades materialet första gången.

De grekiska manuskripten

Enligt en färsk lista, finns det 5488 manuskript av hela eller delar av Nya Testamentet. Manuskripten är indelade i följande grupper: Papyrus, Majuskel, Minuskel och Lektionarier.

Papyrusgruppen

I papyrusgruppen är nästan alla papyrusmanuskript upptäckta i Egypten, där har de blivit bevarade med hjälp av klimatet och sanden. De flesta papyrus manuskript är fragment. När forskare vill referera till dessa manuskript, brukar de använda bokstaven 'P' följt av en serie nummer, t.ex. P1, P2 osv. Det äldsta fragmentet är P52 och dateras till ca. 125 e.Kr. De viktigaste är P45, P46 och P47, de är kända som *Chester Beatty Biblical papyri* efter Sir Chester Beatty som upptäckte dem år 1930-1931. De innehåller delar av Evangelierna, Paulus brev och Uppenbarelseboken.

Majuskelgruppen

Det finns 299 kända majuskelhandskrifter, skrivna på pergament från början av 300-talet. De är skrivna på majuskel-skrift, dvs. med stora bokstäver och utan punkt.

Codex Alexandrinus, A-02, finns på det brittiska museet, the British Museum. Det var kopierat i Egypten på 400-talet. Patriarken av Alexandria överlämnade detta manuskript till Charles I år 1627. Ett annat manuskript som dateras tillbaka till 400-talet är Codex Bezae, D-05. Theodore Beza, lärjunge till John Calvin överlämnade detta manuskript till Cambridge Universitet år 1581. De mest kända majuskelhandskrifterna är Codex Sinaiticus, Aleph-01 och Codex Vaticanus, B-03.

Minuskelgruppen

Det finns 2812 minuskelhandskrifter och de är skrivna med små bokstäver. Den här typen av skrift har varit i användning under många århundraden i privata skrifter men det var inte förrän på 800-talet som den började användas i litterära syften. Eftersom efterfrågan på Nya Testamentet i bokform var stor så hade de här skrifterna den fördelen att det tog mindre tid att skriva och det tog mindre plats på pergamentet. Man betecknar dessa handskrifter med fortlöppande nummer, 1, 2, 3 osv.

Minuskelhandskrifterna skrevs ned från 800-talet och framåt, men deras sena datum behöver inte betyda att de är mindre tillförlitliga. 800-talets manuskript kan ha kopierats från ett manuskript från 200-talet. Professor Warfield skrev: "Det är inte blott antalet år bakom varje minuskel som mäter avståndet från originalet, utan antalet kopieringar".

Lektionariegruppen

Det finns 2281 lektionarier och de är från så tidigt som 500-talet. De innehåller evangelierna och breven, och de var

lästa i gudstjänsterna. De flesta manuskript använder stora bokstäver, *majuskel*, men vissa använder små, *minuskel*.

Dessa manuskript är viktiga inte enbart för att de är skrivna tidigt utan också för att de användes för läsning vid offentliga möten i församlingarna. De lektionarier som finns kvar och som har blivit undersökta uppvisar en häpnadsväckande överensstämmelse med andra manuskript.

Klassificering

Vi har idag ett stort antal grekiska manuskript, skrivna från ett så tidigt stadium som från 100-talet. Forskare som har studerat dessa manuskript hävdar att även om det finns varianter, finns det vissa manuskript som överensstämmer så till vida att de kan indelas i grupper eller familjer. Grupperna är indelade på följande sätt: den bysantinska texten, den alexandrinska texten. Dessutom finns det två till som inte är erkända som tillförlitliga, som anses vara "gamla textformer, av lokal karaktär". Det återstår bara två grupper: den bysantinska och den alexandrinska.

Den bysantinska textformen

Denna text är den text som är erkänd och som har varit i oavbrutet bruk i den grekiska kyrkan under hela den kristna eran. Den har också fått namnet 'rikstexten' p.g.a. sin utbredning, den har också kallats den traditionella eller den traderade texten.

Den bysantinska textformen har ett överväldigande stöd från de grekiska manuskripten. P45 och P46 (Chester Beatty papyrus) stöder rikstexten, dvs den bysantinska textformen. En viss professor vid namn Harry A. Sturz har gjort en lista på 150 ställen i de papyrushandskrifter som ger stöd åt den bysantinska läsformen. Detta visar att den bysantinska textformen kan spåras tillbaka till ca 100-talet.¹ Man kan hitta denna text bland majusklerna från ca 400-talet, bland annat i Codices Alexandrinus, A-02 och i alla majuskler som skrevs på senare tid. Man uppskattar att ca. 95% av majusklerna stöder den bysantinska textformen och för minuskelhandskrifterna kan man ange en ännu högre siffra. Även lektionarierna ger stöd åt den traditionella texten. Faktum är att ca. 90% av alla kända grekiska manuskript stöder den bysantinska textformen.

¹The Byzantine Text-Type and New Testament Textual Criticism, sid 61.

Den alexandrinska textformen

Denna textform innehåller ett mindre antal manuskript, vissa kännetecken i stavningen visar, med stor säkerhet att de härstammar från Alexandria i Egypten. De två stora huvudrepresentanterna för denna textform är Codex Sinaiticus och Codex Vaticanus. De alexandrinska kyrkofäderna ger stöd åt denna textform, t.ex. Origenes (185-254 e.Kr.) och Cyril (376-444 e.Kr.).

Skriften anger att det inte har varit någon apostolisk verksamhet i denna del. Kyrkohistoria visar att där levde och undervisade gnostiker som t.ex. Basilides, Isidore, Valentinus. De två huvudmanuskripten, Codex Sinaiticus och Codex Vaticanus visade sig vara väldigt kvalitetsfattiga.

När Dr. F. H. A. Scrivener undersökte manuskripten, skrev han om Sinaiticus att den var "grovt skriven" och "full av grova avskrivningstabbar". John Burgon som tillbringade flera år med att undersöka varje tillgängligt manuskript av Nya Testamentet skriver om Sinaiticus: "På många ställen är 10, 20, 30, 40 ord borttappade av rent slarv. Bokstäver, ord eller t.o.m. hela meningar är ofta skrivna tvärs över varandra, eller påbörjade och omedelbart avbrutna; medan den stora blundern är, att en sats är utelämnad därför att den råkar sluta med samma ord som den föregående satsen, vilket förekommer inte mindre än 115 gånger i Nya Testamentet."

Sammanfattning

Informationen från *Trinitarian Bible Society* visar att en överväldigande majoritet av alla kända grekiska manuskript stöder den bysantinska textformen, som de gamla

reformationsbiblarna översattes ifrån. Dagens bibelöversättningar såsom Bibel 2000, Folkbibeln, Hedegård, Giertz, 1917 etc. bygger på den alexandrinska textformen (minoritetstexten) på de ställen som det finns skillnader. De två viktigaste manuskripten för den alexandrinska textformen är Vaticanus och Sinaiticus. I Norsk Bibel 88 ger man följande redogörelse av dessa två manuskript: "Inte en enda

bibelöversättning har kunnat bygga konsekvent på dessa två handskrifter - de motsäger sig själva, redan på grund av att det kan påvisas hela tretusen olikheter mellan de två manuskripten inbördes bara i texten till evangelierna."

Även om de två huvudmanuskripten Sinaiticus och Vaticanus uppvisar en dålig kvalitet, i synnerhet Sinaiticus, så har huvudargumentet varit att de skall följas därför att de är så gamla. Men sanningen är den att det finns stöd för bysantinsk textform dels i form av majuskelhandskrifter från samma tid, dels i form av papyrusmanuskript från 100-talet, vilka är betydligt äldre än Vaticanus och Sinaiticus! Det finns sålunda all anledning att återvända till den grundtext som enbart bygger på den bysantinska textformen!

Eftersom Sverige är i stort behov av att återfå reformationsbibeln som har funnits i Sverige från reformationstiden på 1500-talet fram till år 1917, som bygger på Guds oförfälskade Ord, Textus Receptus, så har Svenska Reformationsbibelsällskapet tagit sig för att revidera Karl XII:s Bibel till nutids-svenska. Det finns fler bibelöversättningar idag som utgår ifrån Textus Receptus, såsom *den norska King James översättningen* och *New King James Version*.